

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **ZDERT s.r.o.**, IČO 052 94 461, se sídlem Miroslavské Knínice 67, zast. Mgr. Pavlem Jakimem, advokátem, se sídlem Velké náměstí 116/7, Písek, proti žalované: **Okresní správa sociální zabezpečení Znojmo**, se sídlem Vídeňská třída 701/31, Znojmo, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 4. 2022, č. j. 29 A 32/2021-112,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalobce se u Městského soudu v Praze žalobou na ochranu před nezákonným zásahem domáhal určení, že postup žalované spočívající ve vyřazení podání žalobce ze dne 17. 2. 2020 (opravný přehled o výši pojistného za měsíc listopad 2019 ve formátu xml), učiněného datovou zprávou ID 753962210, byl nezákonným zásahem. Žalobce byl dne 22. 2. 2020 žalovanou vyrozuměn, že jeho podání nebude zpracováno, a má za to, že tento postup žalované byl nezákonný. Sdělený důvod, že dřívější podání přehledu o výši pojistného za měsíc listopad 2019 nebylo nalezeno, označil žalobce za zjevně nesmyslný, protože řádný přehled o výši pojistného za měsíc listopad 2019 byl podán 8. 12. 2019 a žalovaná jej má k dispozici. Žalobce upozornil, že v důsledku nezákonného postupu je po něm vymáhán nedoplatek na pojistném, který ale ve skutečnosti neexistuje.

[2] Městský soud v Praze usnesením ze dne 10. 2. 2021, č. j. 8 A 7/2021-29, věc postoupil Krajskému soudu v Brně, který žalobu zamítl rozsudkem ze dne 21. 4. 2021, č. j. 29 A 32/2021-65. Krajský soud shledal, že v posuzované věci byly splněny podmínky stanovené v § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a ve věci rozhodl bez jednání. Nejvyšší správní soud tento rozsudek krajského soudu na základě kasační stížnosti žalobce zrušil rozsudkem ze dne 20. 12. 2021, č. j. 4 Ads 162/2021-52, a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Zjistil totiž, že nebyla splněna podmínka pro rozhodnutí věci bez jednání spočívající v souhlasu žalobce s tímto postupem.

[3] Krajský soud následně žalobu znovu zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že v reakci na elektronické podání opravného přehledu o výši pojistného ze dne 17. 2. 2020 byla žalobci do datové schránky doručena 20. 2. 2020 automatizovaná odpověď žalované. Předmětem této zprávy byla informace, že podání žalobce obsahovalo chybu, v jejímž důsledku bylo toto podání vyhodnoceno jako neúčinné. Chyba byla popsána kódem „112 – Podání, které má být stornováno (13A739F9D1B040CA29EE189F73946C5) nebylo nalezeno“. Žalobce byl následně opětovně informován žalovanou e-mailovou zprávou ze dne 24. 2. 2020, že jeho podání ze dne 17. 2. 2020 bylo zamítnuto s výše uvedenou chybou, a s informací, že do identifikace storna podání má žalobce napsat ID datové zprávy původního chybného podání (ze dne 8. 12. 2019), tj. 733016360. Krajský soud nepřisvědčil žalobci, že chyba v jeho opravném přehledu o výši pojistného ze dne 17. 2. 2020, nebyla s to způsobit vyřazení tohoto podání a jeho nezpracování žalovaným. Přehled o výši pojistného se podává na předepsaném tiskopise v elektronické podobě způsobem uvedeným v zákoně č. 582/1991 Sb., o organizaci sociálního zabezpečení. Jestliže toto podání není učiněno v elektronické podobě datovou zprávou a ve formátu, struktuře a tvaru určeném příslušným orgánem sociálního zabezpečení, k takovému podání se nepřihlíží. Příslušný orgán sociálního zabezpečení v tomto ohledu nemá žádnou možnost správního uvážení.

[4] Žalobce rozporuje, že opravný přehled o výši pojistného ze dne 17. 2. 2020 neměl obsahovat identifikátor stornovaného podání, který je jako položka uveden v tiskopise opravného přehledu o výši pojistného, dostupném formou online formuláře na <https://portal.cssz.cz/web/portal/-/tiskopisy/pvpj-2016>. Ze správního spisu vyplývá, že předmětná položka chyběla v opravném přehledu o výši pojistného z toho důvodu, že žalobce tiskopis opravného přehledu o výši pojistného vyplnil načtením dat ze souboru, vygenerovaného žalobcem jeho vlastním software, který sice odpovídal formátem, nikoliv již strukturou tiskopisu, stanovenému příslušným orgánem sociálního zabezpečení. Přehled o výši pojistného žalobce ze dne 8. 12. 2019 byl zaevidován žalovaným, a také na jeho základě byl žalobci vykázán sporný nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení. Chyba opravného přehledu o výši pojistného žalobce ze dne 17. 2. 2020 pak spočívala v tom, že toto podání neobsahovalo povinnou položku identifikátoru původního (nahrazovaného) přehledu o výši pojistného ze dne 8. 12. 2019, a opravné podání žalobce tak systémem žalovaného nemohlo být s původním podáním spárováno.

[5] Podání žalobce tedy nedodrželo předepsanou strukturu tiskopisu, a proto k němu nemohlo být přihlíženo. Žalovaná se tak nedopustila nezákonného zásahu, naopak

pokračování

žalovaná veškeré své zákonné povinnosti splnila, když v souladu s § 123e odst. 2 písm. a) zákona o organizaci sociálního zabezpečení žalobce o vadě podání informovala, a to nejen automaticky vygenerovaným podáním ze dne 20. 2. 2020, ale také e-mailovou zprávou ze dne 24. 2. 2020, přičemž mu poskytla dostatečný časový prostor i návod pro to, aby vytykané nedostatky včas odstranil. Žalobce nicméně této součinnosti nevyužil.

II. Obsah kasační stížnosti a podání účastníků řízení

[6] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost. Namítl, že skutkový stav, z něhož soud vycházel, je v rozporu se skutečným stavem, neboť podání ze dne 17. 2. 2020 obsahovalo všechny stanovené položky, tj. i identifikátor stornovaného podání. Toto podání bylo uskutečněno přímo z webové aplikace žalované a nikoli načtením dat ze souboru, vygenerovaného vlastním softwarem stěžovatele. Zástupce stěžovatele na chyby v popisu skutkového stavu upozornil při jednání u krajského soudu.

[7] Stěžovatel nesouhlasil s tím, že podání ze dne 17. 2. 2020 neobsahovalo povinnou položku identifikátoru původního chybného přehledu o výši pojistného ze dne 8. 12. 2019, a opravné podání žalobce tak systémem žalované nemohlo být s původním podáním spárované. V judikatuře NSS není věcná chyba (navíc nepodstatná pro výsledek řízení) považována za chybu formátu ani struktury. Proto stěžovatel považuje závěr krajského soudu, že k podání žalobce *ex lege* nemohlo být přihlíženo, za nesouladný s právem. I kdyby nebyl tento identifikátor nebo jiný obdobný povinný údaj vyplněn vůbec, nebyla by to dle stěžovatele chyba formátu ani struktury. Bylo by absurdní v rámci státní správy vyřazovat ze zpracování podání, kde zpracovatel uvedl všechny údaje potřebné k výsledku řízení, ale nevyplnil např. kolonku PSC nebo název ulice.

[8] V řízení nebylo zmíněno nic, co by svědčilo o aktivní účasti žalované v procesu posuzování údajné nicotnosti podání, a žalovaná sama neuvedla, že by se na vyřazení podání vůbec nějak podílela. Podle stěžovatele tak byla nesprávně označena žalovaná. Stěžovatel proto namítl zmatečnost napadeného rozsudku spočívající v tom, že bylo vedeno soudní řízení s někým, kdo se žalobou namítaného nezákonného zásahu nedopustil.

[9] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti setrvala na závěru, že podání stěžovatele ze dne 17. 2. 2020 nenaplnilo podmínky uvedené v § 123e odst. 2 písm. a) zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v důsledku čehož k němu nebylo z úřední povinnosti přihlédnuto. Uvedla, že orgán sociálního zabezpečení určuje formát, strukturu a tvar podání a je k tomu zákonem přímo pověřen. Podání stěžovatele zasláná do datové schránky žalované obsahují přehledy o výši pojistného ve formátu „xml“ vygenerované účetním softwarem stěžovatele a obsahovaly chybu. Nevyhovovaly tudíž formátu, struktuře a tvaru určenému orgánem sociálního zabezpečení. Nesplňuje-li podání nebo jiný

úkon tyto podmínky, nepřihlíží se k němu. V případě takového nepřihlížení se nejedná o nezákonný zásah správního orgánu.

[10] Stěžovatel v replice uvedl, že žalovaná se vyjadřuje k něčemu, co nyní není předmětem soudního řízení, neboť se vyjadřuje o podáních stěžovatele v množném čísle. V posuzované věci se však jedná o jedno podání.

III. Posouzení kasační stížnosti

[11] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

[12] Podle § 123e odst. 2 písm. a) zákona o organizaci sociálního zabezpečení, *je-li podle tohoto zákona nebo ve věcech pojistného podle zvláštního zákona pro podání nebo jiný úkon předepsán tiskopis, lze podání nebo jiný úkon učinit pouze v elektronické podobě zasláním na elektronickou adresu určenou orgánem sociálního zabezpečení nebo do datové schránky určené orgánem sociálního zabezpečení; podání nebo jiný úkon lze v elektronické podobě učinit pouze ve formě datové zprávy, a to ve formátu, struktuře a tvaru určeném příslušným orgánem sociálního zabezpečení. Nesplňuje-li podání nebo jiný úkon tyto podmínky, nepřihlíží se k němu; orgán sociálního zabezpečení je povinen upozornit toho, kdo učinil podání nebo jiný úkon v elektronické podobě, které nesplňuje tyto podmínky, na tuto skutečnost a na to, že se k tomuto podání nebo jinému úkonu nepřihlíží. Orgán sociálního zabezpečení může určit pro zasílání podání nebo jiného úkonu elektronickou adresu nebo datovou schránku jiného než příslušného orgánu sociálního zabezpečení jen se souhlasem orgánu sociálního zabezpečení, na jehož elektronickou adresu nebo do jehož datové schránky mají být tato podání nebo jiné úkony zasílány.*

[13] Nejvyšší správní soud nepřisvědčil námitce stěžovatele, že krajský soud nesprávně zjistil skutkový stav. Stěžovatel totiž své tvrzení o nesprávně zjištěném skutkovém stavu ničím nedoložil. Stěžovatel si navíc v tomto ohledu protiřečí, neboť v žalobě ze dne 17. 3. 2019 připustil možnost chyby v podání ze dne 17. 2. 2020 (opravném Přehledu o výši pojistného za měsíc listopad 2019, ve kterém změnil výši pojistného za měsíc listopad 2019), v kasační stížnosti však již tvrdí, že obsahovalo všechny stanovené položky.

[14] Stěžovatel dále nesouhlasí s tím, jakým způsobem krajský soud vyhodnotil dopad chyby spočívající v tom, že podání ze dne 17. 2. 2020 neobsahovalo povinnou položku identifikátoru původního přehledu o výši pojistného ze dne 8. 12. 2019, a opravné podání žalobce tak systémem žalované nemohlo být s původním podáním spárováno. Z výše citovaného § 123e odst. 2 písm. a) zákona o organizaci sociálního zabezpečení vyplývá, že nesplňuje-li podání stanovené podmínky, nepřihlíží se k němu. To byl i případ podání

pokračování

stěžovatele, které v důsledku absence povinné položky identifikátoru původního přehledu o výši pojistného nedodrželou předepsanou strukturu tiskopisu příslušného orgánu sociálního zabezpečení. Ve shodě s krajským soudem proto zdejší soud konstatuje, že žalovaná nepochybně, a nedopustila se tudíž ani nezákonného zásahu, když k podání stěžovatele nepřihlížela.

[15] Přesvědčení stěžovatele o tom, že se nejednalo o podstatnou chybu či nedostatek na tomto závěru nic nemění. Nejvyšší správní soud dodává, že žalovaná postupovala v souladu s cit. ustanovením zákona o organizaci sociálního zabezpečení, když stěžovatele automaticky vygenerovaným podáním ze dne 20. 2. 2020 vyrozuměla, že „podání obsahuje chybu, z tohoto důvodu nesplňuje podmínky § 123e zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a proto se k němu nepřihlíží a Česká správa sociálního zabezpečení jej dále nezpracovává.“ Žalovaná zároveň stěžovatele vyzvala k novému zaslání podání ve správném formátu, struktuře a tvaru po odstranění chyby. Dále stěžovatele o vadě podání vyrozuměla také e-mailovou zprávou ze dne 24. 2. 2020, v němž stěžovatele upozornila, že podání Přehledu o výši pojistného ze dne 17. 2. 2020 bylo zamítnuto s chybou, a poučila jej, jakým způsobem vytýkaný nedostatek odstranit. Z vyjádření České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Brno, založeného na č. l. 49 – 50 spisu krajského soudu navíc vyplývá, že žalovaná následně přistoupila k výjimečnému a mimořádnému zaevidování uvedeného opravného Přehledu o výši pojistného za listopad 2019 ručním zpracováním nad rámec § 123e zákona o organizaci sociálního zabezpečení. Výsledně tak nenastala situace, že by žalovaná k tomuto přehledu nepřihlížela a evidovala nedoplatek na pojistném na sociální pojištění.

[16] Ke stěžovatelem namítanému nesprávnému označení žalované Nejvyšší správní soud v první řadě uvádí, že z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2021, č. j. 8 A 113/2020-56, jímž vyloučil žalobu proti žalované k samostatnému projednání, vyplývá, že městský soud v souladu s pokyny Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 22. 9. 2020, č. j. 10 As 197/2020-38, žalobce poučil o svém právním názoru stran identifikace žalované. Stěžovatel v návaznosti na toto poučení žalobu rozšířil v tom smyslu, že nově jako žalovanou označil rovněž Okresní správu sociálního zabezpečení ve Znojmě. Nejvyšší správní dále konstatuje, že veškeré úkony související s podáním žalobce ze dne 17. 2. 2020 činila žalovaná. Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud shledal nedůvodnou námitku stěžovatele, že krajský soud jednal jako se žalovanou se správním orgánem, který nebyl původcem zásahu, z čehož stěžovatel dovozoval zmatečnost napadeného rozsudku.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[17] Nejvyšší správní soud shledal nedůvodnými všechny stěžovatelem uplatněné námitky, kasační stížnost je proto nedůvodná. Nejvyšší správní soud tedy dle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. kasační stížnost zamítl.

[18] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch a právo na

náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšné žalované pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů její běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. prosince 2022

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu